14/10/2019

Αντίδραση του Μητρ. Κυθήρων για την Ουκρανική αυτοκεφαλία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Για το ζήτημα της απόφασης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος να αναγνωρίσει το δικαίωμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την χορήγηση του αυτοκεφάλου στην Εκκλησία της Ουκρανίας, τοποθετήθηκε με δηλώσεις του στον ιστότοπο της Ιεράς Μητροπόλεως ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἀπό τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τῆς Ἔκτακτης αὐτῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλαδικῆς μας Ἐκκλησίας καί μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἀλλά καί ἕως σήμερα δέχθηκα καί δέχομαι τηλεφωνικές καί προσωπικές ἐπικοινωνίες ἐκ μέρους Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν, καί ἐνίων δημοσιογράφων, γιά τά γενόμενα στήν κρίσιμη αὐτή Συνεδρία. Περί τό μεσονύκτιο μάλιστα τῆς πρώτης ἡμέρας (τοῦ Σαββάτου) ἔλαβα τηλεφώνημα ἀπό τήν Ἀμερική, ἀπό τόν γνωστό καί ἀπό ἄλλη φορά δημοσιογράφο κ.Ἀλέξανδρο Στεφανόπουλο, ὁ ὁποῖος, τελῶν ἐν ταραχῇ μετά ἀπό τίς εἰδήσεις τῆς ραγδαίας ἀνακηρύξεως τῆς «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Οὐκρανίας ἐζήτησε νά ἐνημερωθῆ σχετικά καί ἠθέλησε νά μέ συνδέση στή συνέχεια μέ ἕνα

ρωσικό κανάλι γιά σχετική ἐνημέρωσι.
Δέν δέχθηκα ἐκείνη τήν ὥρα νά δώσω συνεντεύξεις γιά τό Οὐκρανικό «Αὐτοκέφαλο», ἐνῶ ἦταν πολύ ἀνήσυχοι ἀπό τίς εἰδήσεις, πού εἶχαν κυκλοφορήσει, ἀλλά τούς ὑποσχέθηκα ὅτι **ἐπανερχόμενος εἰς τήν ἔδραν μου θά ἔδινα τίς ἀπαραίτητες γιά τό θέμα αὐτό ἐξηγήσεις, σχετικά μέ τήν ἀνακοίνωσι τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί τήν συνέντευξι τοῦ ἀρχαιότερου τῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ.Ἱεροθέου γιά τό οὐκρανικό (12-10-2019).**

Θεωρῶ ὅτι ὡρισμένες πληροφορίες δέν ἀπεδόθησαν ἐπακριβῶς ὡς εἶχαν, γι’ αὐτό καί ἡ ἀναμετάδοσίς των προκάλεσαν καί προξενοῦν ἐσφαλμένες ἐντυπώσεις καί διαταραχές σέ ἐκκλησιαστικούς καί μή κύκλους. Καί ἐξηγοῦμαι:

1. Στήν τελευταία παράγραφο τοῦ Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱεραρχίας μας ἀναγράφεται ὅτι, μετά τόν ἐποικοδομητικό διάλογο καί τίς τοποθετήσεις πολλῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, «ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισε ὅπως ἀποδεχθεῖ τήν ἀπόφασι τῆς παρελθούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τήν εἰσήγηση τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερωνύμου, ἤτοι ἀναγνωρίζει «τό κανονικό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν παραχώρηση τοῦ Αὐτοκεφάλου, καθώς καί τό προνόμιο τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά χειρισθῆ περαιτέρω τό ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας».

Κατόπιν τούτου εὐλαβῶς ἐρωτῶ τήν Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ι.Σ.Ι. : πότε ἐρωτήθηκε τό Σεπτό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας μας καί μέ ποιό τρόπο ἀπεφάσισε νά ἀποδεχθῆ τήν ἀπόφασι τῆς προηγουμένης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου· (ἀναγνώσθηκε ἡ ἐν θέματι ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. στά μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας; ἀπεφασίσθη ἡ ἀποδοχή της καί πῶς; δι' ἀνατάσεως τῆς χειρός; διά φανερᾶς ἤ μυστικῆς ψηφοφορίας;) καί τήν εἰσήγησι τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου γιά τήν ἀναγνώρισι ὑπό τῆς Ἑλλαδικῆς μας Ἐκκλησίας τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας; Ἐπιμένω στίς ἐρωτήσεις αὐτές, διότι ὁ Σεβ. Ναυπάκτου, ὁ ἀρχαιότερος τῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου, στήν προμνημονευθεῖσα συνέντευξί του τήν ἴδια ἡμέρα (12-10-2019) δίνει μεγάλη βαρύτητα στήν ἀπόφασι αὐτή τῆς Δ.Ι.Σ., τόσην, ὥστε ἀπό αὐτήν, κατά κύριο λόγο, νά προοδοποιεῖται καί νά προλειαίνεται ὁ δρόμος γιά τήν ἀποδοχή τῆς παραχωρηθείσης «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Οὐκρανίας. **Γράφει σχετικά : «Συζήτησαν τό θέμα, πολλές φορές ἡ προλαβοῦσα Διαρκής Σύνοδος, ἀσχολήθηκε μέ τό θέμα καί τό συζήτησε : Ἐπομένως τό συζητήσαμε διεξοδικῶς καί καταλήξαμε ἐμεῖς ὡς Ἱεραρχία νά ἀποδεχθοῦμε τήν ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δηλαδή τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά δίνει τό Αὐτοκέφαλο καί τό προνόμιο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά χειρίζεται περαιτέρω τό θέμα… Ἐμεῖς ἀναγνωρίσαμε τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά χορηγεῖ τό Αὐτοκέφαλο.**

Δημοσιογράφος : Ἄρα ἀναγνωρίσατε καί τήν 15η Ἐκκλησία… (σ.σ. τήν Οὐκρανική «Αὐτοκεφαλία»).

Μητρ. Ναυπάκτου : Αὐτό συνεπάγεται. Συνεπάγεται. Συνεπάγεται

Δημοσιογράφος : Δέν συνεπάγεται.

Μητρ. Ἱερόθεος : Συνεπάγεται».

2. Ἐπειδή ἤμουνα Συνοδικό μέλος τῆς παρελθούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, καταθέτω ἐν ἐπιγνώσει τῶν εὐθυνῶν μου ὅτι ναί μέν ἦτο κοινῶς ἀποδεκτό ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ τό κανονικόν δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νά ἀποφαίνεται, προκειμένου νά παραχωρηθῆ ὑπό κανονικούς ὅρους μία νέα Αὐτοκεφαλία, ἀλλά ἡ ἐλαχιστότης μου ἐτόνιζε καί τήν προϋπόθεσιν νά δίδεται αὕτη ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκ. Πατριάρχου εἰς χώρας τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας του ἤ ἐν ἄλλῃ περιπτώσει, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὑποβαλλομένου τοῦ αἰτήματός της διά τῆς εἰς ἥν ἀνήκει Μητρός Ἐκκλησίας, κατά τά καθιερωμένα ἐκκλησιαστικά θέσμια.
Παρά ταῦτα, ὅμως, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης

Ἑλλάδος καί ἄλλοι Συνοδικοί – Ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς ἐπισημαίναμε ἑκάστοτε τήν ἰδιαιτερότητα καί τά ὀγκηρά καί δισεπίλυτα προβλήματα τοῦ Οὐκρανικοῦ «Αὐτοκεφάλου». Ὅλες οἱ Αὐτοκέφαλες κατά τόπους Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες δέν τό ἀναγνωρίζουν, ἐνῶ ἀποδέχονται καί ἀναγνωρίζουν ἅπασαι τήν ὑπό τόν Κανονικόν Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνούφριον Κανονικήν Ἐκκλησίαν. Ὁ χαρακτηρισμός τοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου ὡς μή Κανονικοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἡ ἀπροϋπόθετος (ἄνευ δηλώσεως μετανοίας καί ἀποκηρύξεως τοῦ σχίσματος) ἀποκάθαρσις καί ἀποκατάστασις καθῃρημένων, σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων, ἀχειροτονήτων καί αὐτοχειροτονήτων κληρικῶν, ¬ὧν πρῶτος τυγχάνει ὁ νέος «Προκαθήμενος» κ.Ἐπιφάνιος, «χειροτονηθείς» ὑπό τοῦ καθῃρημένου, ἀναθεματισθέντος καί σχισματικοῦ «Πατριάρχου Κιέβου» Φιλαρέτου.

Γιά τόν λόγο αὐτό θεωρεῖται ὡς ἀμφίσημος καί ἔχει διπλῆν ἀνάγνωσιν ἡ ἀπόφασις τῆς προλαβούσης Δ.Ι.Σ., μέ τήν ὁποία ἀνεγνώρισε «τό κανονικόν δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν παραχώρηση τοῦ Αὐτοκεφάλου» (ποίου Αὐτοκεφάλου; τοῦ ἑκάστοτε προκύπτοντος ἤ τοῦ Οὐκρανικοῦ;). Καί τό δεύτερο μέρος τῆς Συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως : «...καθώς καί τό προνόμιον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά χειρισθῆ περαιτέρω τό ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας» εἶναι «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Μέ τό προνόμιόν του αὐτό ὁ Μακ. Προκαθήμενος θά χειρισθῇ σοφῶς καί συνετῶς τό ἀνακῦψαν φλέγον κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα οὕτως, ὥστε νά ἐπιλυθῆ διά τῆς συναινετικῆς μετά τῶν λοιπῶν Μακ. Προκαθημένων ἱεροκανονικῆς ὁδοῦ ἤ θά προχωρήση μόνος του εἰς τήν ἐπίλυσίν του; καί

3. Ἔρχομαι τώρα εἰς τήν ἀπόφασιν, τήν «ἱστορικήν ἀπόφασιν» τῆς Ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας (12 Ὀκτωβρίου 2019), ὅπως τήν ἐχαρακτήρισε ὁ Παναγ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαῖος.
Ὡς γνωστόν, ἐκτάκτως καί ἐσπευσμένως, μίαν ἡμέραν μετά τήν λῆξιν τῶν Συνεδριῶν τῆς Τακτικῆς κατά μῆνα Ὀκτώβριον Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβε χώραν ἡ Ἔκτακτη αὐτή Σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας μας.Μοναδικός εἰσηγητής ἦταν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερώνυμος μέ θέμα : «Αὐτοκεφαλία Ἐκκλησίας Οὐκρανίας».

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στό ὅτι ἡ παρελθοῦσα Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας «ἠσχολήθη ἐντατικῶς» μέ τό θέμα τῆς «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί ἐμνημόνευσε συγκεκριμένες Συνεδριάσεις Αὐτῆς γιά τό Οὐκρανικό ζήτημα, ἐνημέρωσε τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας μας διά τό ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ὅλο τό σχετικό ὑλικό τό παρέπεμψε στίς δύο Συνοδικές Ἐπιτροπές, τήν ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν καί τήν ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί

Διαχριστιανικῶν, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά εἰσηγηθοῦν δεόντως πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον. Κοινό πόρισμα τῶν δύο αὐτῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί τό Εἰσηγητικό σημείωμα ὑπεβλήθησαν στήν Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στίς 13 Αὐγούστου ἐ.ἔ. καί ἀνεγνώσθησαν κατά τήν διάρκεια τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης Δ.Ι.Σ. στίς 28 Αὐγούστου ἐ.ἔ.

Ὁ Μακαριώτατος στήν Εἰσήγησί του ἐπικαλέσθηκε ἀπό τό κοινό πόρισμα τῶν δύο Ἐπιτροπῶν πέντε καίρια σημεῖα «ἐξ ἐπόψεως νομοκανονικῆς» περιέχοντα «βασικές θέσεις». Τό κοινόν πόρισμα κατέληγε ὡς ἑξῆς : «Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θεωρήσαντες τό θέμα τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἐξ ἐπόψεως κανονικῆς, οὐ μήν ἀλλά καί νομικῆς, εὐσεβάστως εἰσηγούμεθα ὅτι οὐδέν τό κωλῦον τήν ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί τήν ἀπόλυτον ἐναρμόνισιν καί συμπόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τήν ἀναγραφεῖσα στό Δελτίον Τύπου τῆς 29ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀπόφασι τῆς Δ.Ι.Σ. (στήν ὁποία ἀναφερθήκαμε στό πρῶτο μέρος) καί ἀφοῦ ἔκαμε λόγο γιά τήν ἀναγκαιότητα «τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ κανονικοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοκεφαλίας ὑπό τῆς Α’ Οἰκουμ. Συνόδου (325) εἰς ὅλας τάς ρωμαϊκάς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου» ἐχαρακτήρισε «ὡς ἰδιαιτέρως ἐπωφελῆ διά τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τήν Αὐτοκεφαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, θά ἀποδειχθῆ δέ καί πολύτιμος διά τήν ἐνίσχυσιν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Μεγάλης Ρωσσίας καί τῆς Οὐκρανίας» καί κατέληξε : «Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, εἰσηγοῦμαι τήν ἀναγνώρισιν ὑπό τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας».

Μετά τήν Εἰσήγησιν αὐτήν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἔλαβον τόν λόγον 33 Σεβ. Σύνεδροι. Προηγήθησαν οἱ δύο πολιοί καί πολυσέβαστοι Μητροπολῖται Καρυστίας κ.Σεραφείμ καί Ἠλείας κ.Γερμανός, οἱ ὁποῖοι ὡμίλησαν μέ πολλήν σοφίαν καί σύνεσιν ἐπί τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος, ἀναγνωρίσαντες μέν ὅτι ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔχει τό κανονικό δικαίωμα τῆς χορηγήσεως ὑπό ὅρους τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλά καί ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶναι πολύ κρίσιμος καί ἀπαιτεῖται μεγάλη περίσκεψις καί ἐμβριθής μελέτη κάι ἐξέτασις, ἄνευ χρονικῆς πιέσεως, τοῦ ὅλου δυσχεροῦς αὐτοῦ ζητήματος.

Εἰς αὐτό τό «μῆκος κύματος» ἐκινήθησαν καί οἱ Σεβ. Μητροπολῖται: Καισαριανῆς Δανιήλ, Μεσογαίας Νικόλαος, Πειραιῶς Σεραφείμ (διεισδύσας ἐπιτυχῶς εἰς τήν προβληματικήν τοῦ ὅλου θέματος ἀπό κανονικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς) καί ἡ ταπεινότης μου. Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Δρυϊνουπόλεως Ἀνδρέας καί Αἰτωλίας Κοσμᾶς δέν ἔλαβον τόν λόγον, ἀλλά συνετάχθησαν μέ τούς προλαλήσαντας Σεβ.

Ἀρχιερεῖς. Οἱ ἀπουσιάζοντες, ἀλλά τοποθετηθέντες γραπτῶς Σεβ. Μητροπολῖται Νέας Σμύρνης Συμεών καί Κερκύρας Νεκτάριος προσεγγίζουν μέ τήν ἴδια εὐαισθησία καί προοπτική τό σοβαρόν αὐτό Οὐκρανικόν ζήτημα. Καί ὁ ἀπουσιάζων διά τοπικόν Ἱερατικόν Συνέδριον Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας κ.Καλλίνικος, συμμεριζόμενος τάς θέσεις τῶν ὡς εἴρηται Σεβ. Μητροπολιτῶν, ἐζήτησε νά παράσχη τήν ἐξουσιοδότησίν του εἰς τήν ἐλαχιστότητά μου σέ περίπτωσι διεξαγωγῆς ψηφοφορίας, ἀλλά δέν ἐγένετο ἁρμοδίως δεκτό τό αἴτημά του.
Οἱ ὑπόλοιποι ἐκ τῶν ὁμιλησάντων 33 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί, συμμεριζόμενοι τήν ὑπέρ τῆς νέας Αὐτοκεφαλίας ἄποψιν καί ἐναρμονιζόμενοι πρός τήν Εἰσήγησιν τοῦ Μακ. Προέδρου ἔκαμαν τήν τοποθέτησίν των μέ τά ἰδικά του ἐπιχειρήματα ἕκαστος.

Δυστυχῶς, εἰς τήν δημοσιότητα ἐδόθη ἡ ἀναληθής εἴδησις καί ἡ πληροφορία ὅτι μόνο ἑπτά Μητροπολῖται ἦσαν οἱ διαφωνοῦντες πρός τήν ἀναγνώρισιν τῆς νέας «Αὐτοκεφαλίας» καί ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἐτάχθησαν ὑπέρ αὐτῆς. Μεγάλο λάθος αὐτό καί θέλω νά πιστεύω ὅτι δέν εἶχε σκοπιμότητα, ἀλλ' ἦτο ἐκ παραδρομῆς. Γιατί οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν παρόντων δέν ἔλαβαν τόν λόγον, ἀλλ' αὐτοί ἐξ ὅσων γνωρίζουμε δέν σημαίνει ὅτι εἶναι ὑποστηρικτές τῆς νέας «Αὐτοκεφαλίας».Καί τό ἄλλο μεγάλο λάθος εἶναι ὅτι διεδόθηκε ἀστραπιαῖα ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις ὑπέρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου καί ἄρχισαν νά ἀποστέλλωνται συγχαρητήρια μηνύματα ἐκ προσώπων ὑψηλά ἱσταμένων.

Ἀφοῦ δέν ἐγένετο δεκτόν τό ἐπίμονο αἴτημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς κ.Δανιήλ, τό ὁποῖο «στεντορείᾳ τῇ φωνῇ» καί μέ θαυμαστή παρρησία ὑπέβαλε, νά διεξαχθῇ δηλ. φανερή ψηφοφορία, ἐφ΄ ὅσον ἐπίμονα ἐζητεῖτο νά παρθῆ θετική ὑπέρ τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀπόφασις, τέτοια ἀπόφασις δέν ἐλήφθη. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται, ὡς γνωστόν, εἰς τόν ἐκκλησιαστικό μας χῶρο μέ ψηφοφορία: εἴτε δι' ἀνατάσεως χειρός, εἴτε φανερά, εἴτε μυστική ἤ κατόπιν ἐρωτήσεως πρός ὅλους τούς συνέδρους.

Ἠμπορεῖ νά ὑπῆρξαν ἀρκετές φωνές ὑπέρ τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλά σημαντικός ἀριθμός ἦτο καί ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τήν ἀντίθετη ἄποψι, ἀλλά καί αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι σιωπῶντες συμπαρετάσσοντο μέ τούς δευτέρους.
Κατακλείων τίς δηλώσεις μου αὐτές, θέλω νά καταθέσω ἐπισήμως τίς προσωπικές μου θέσεις, τίς ὁποῖες ἀνέπτυξα ἐν τῇ ἐκτάκτῳ αὐτῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς ΙΣΙ διά τό σοβαρότατο αὐτό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό Οὐκρανικό ζήτημα.
Ἀναφέρθηκα στό κοινό πόρισμα τῶν δύο ἐν θέματι Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί παρετήρησα ὅτι ἀποφαίνονται μέν διά τό κανονικό δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως Αὐτοκεφαλίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀλλά τό συγκεκριμένο

«Αὐτοκέφαλο» δέν τό προσεγγίζουν μέ τόλμη ἀπό νομοκανονικῆς πλευρᾶς. Ἔχουν στά χέρια τους τό Ἀρχιερατικό Γράμμα τοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας μέ τά πλεῖστα ὅσα κανονικά καί ἐκκλησιολογικά ἀτοπήματα καταμαρτυροῦνται εἰς βάρος τῶν δύο σχισματικῶν παρατάξεων τῆς Οὐκρανίας καί ἀβασανίστως τά ἀντιπαρέρχονται.

Ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κιέβου ἀποτελοῦσε πάντοτε κανονικό ἔδαφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλά παραθεωροῦν τήν ζῶσα παράδοσι τῆς ἀπό 300 περίπου χρόνων ἐξαρτήσεως τῆς Μητροπόλεως Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ρωσίας. Αὐτή ἄλλωστε ἡ πραγματικότητα ἀπεικονίζεται σέ ὅλα τά Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέχρι καί τό ἐφετεινό.
Παραβλέπουν, ἴσως, τό γεγονός ὅτι ὁ νῦν Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαῖος διά Πατριαρχικῶν Γραμμάτων (1992 καί 1997) ἀναγνωρίζει τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐπί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιέβου καί τόν σεβασμόν τῶν ἐπιβληθεισῶν κανονικῶν ποινῶν εἰς τούς νῦν ἀποκαθαρθέντας καί ἀποκατασταθέντας καθηρημένους καί σχισματικούς κληρικούς. Καί ἀκόμη δέν λαμβάνουν ὑπ’ ὄψιν των τήν κανονικήν ἀρχήν ὅτι ἡ ἔκκλητος δέν ἀπευθύνεται εἰς ἄλλον Πατριάρχην, ἀκόμη καί εἰς τόν Οἰκουμενικόν, ὅταν ἄλλη Πατριαρχική Σύνοδος ἐπέβαλε τάς κανονικάς ποινάς, εἰ μή μόνον εἰς Οἰκουμενικήν Σύνοδον.

Θά μοῦ ἐπιτραπῆ νά καταλήξω μέ τήν ἔνθερμη ταπεινή ἔκκλησί μου πρός τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη μας κ.Βαρθολομαῖο καί τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.Ἱερώνυμο νά μή ἐπισπεύσουν καί συμπιέσουν τά πράγματα εἰς τήν ἐνεστῶσαν κρίσιμον κατάστασιν, προβαίνοντες εἰς Ἀρχιερατικά Συλλείτουργα μετά τοῦ ὡς εἴρηται «προκαθημένου» τῆς νέας «Αυτοκεφαλίας», πρίν διευθετηθῆ πανορθοδόξως τό πολύπλοκο αὐτό ἀκόμα καί ἐκρηκτικό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα.